

slaet til Lyd for i Folketinget. Men naar jeg husker paa, hvilket Besvær vi havde med at faa den paagældende Paragraf formet, sidst vi havde Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyr til Behandling, og paa, hvordan Kastning har hærget Landet, og hvor umaadelige Summer det har kostet, finder jeg dog Anledning til at advare imod, at man nu afslapper Bestemmelserne for meget.

I det andet Ting har der været ført en lang Forhandling om Mund- og Klovesygens Bekæmpelse. Det er ikke min Hensigt at ville lægge frisk Ved til Baalet og faa denne Forhandling til at blusse op igen, men kun at understrege det, som gik igennem Forhandlingerne i det andet Ting, de fælles Bestræbelser for den mest virksomme Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen. Om Midlerne og Vejene til at naa dette Maal er man noget uenig. Det er lidt vanskeligt at fastslaa noget bestemt, men jeg glæder mig over den stærke Villie, der har vist sig fra alle Sider til at medvirke til den kraftigst mulige Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, som har forvoldt Landet saa umaadelig store Tab foruden mange Bryderier med Hensyn til vor Udførsel, og jeg tror, det maa anerkendes, at hvad der kan gøres for at komme Sygdommen til Livs, om muligt faa den helt udryddet, er det Maal, vi skal naa. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Jensen (Aale): Jeg skal ikke sige ret mange Ord om det foreliggende Lovforslag. Jeg vil gerne medvirke til en hurtig Fremme af det. Mund- og Klovesygen er en meget farlig Sygdom. Som den højtærede Landbrugsminister sagde, kunde man nu forvente, at den var ved at nærme sig sin Afslutning, men den blusser desværre op nu og da, kommer igen atter og atter, og vi ved, hvilken overordentlig stor Betydning den har ikke mindst for vor Eksport og for Besætningerne omkring paa Landet. Derfor gælder det selvfølgelig om — det er Bestræbelserne i Folketinget ogsaa gaaet ud paa — at finde et virksomt Middel imod Sygdommen, eventuelt helt faa den afskaffet. Man kan ikke gaa forsigtigt nok frem. Nu er det desværre saadan, som i saa mange andre Forhold, at de Ejere, hvis Besætninger rammes af Sygdommen, mange Gange ikke er tilbøjelige til at være forsigtige nok. Derfor er det nødvendigt, at vi faar ret stramme Lovbestemmelser.

Jeg hilser det i Folketinget vedtagne Ændringsforslag til § 2 med Glæde. Bestemmelsen har derved faaet en langt klarere

Form, men jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, at de Regler, Ministeriet skal give, bliver klare, ikke for vage, saa de ikke let kan omgaaes. Det er netop det, som er stærkt medvirkende til, at Mund- og Klovesygen smitter fra det ene Sted til det andet, at man ikke er tilbøjelig til at være saa forsigtig, som man skulde. Det er ogsaa forekommet, at man i visse Egne har været lidt for eftergivende med Hensyn til Afspærringsforanstaltninger. Det synes der mig imidlertid ikke at være Grund til at frygte i Fremtiden, særlig ikke, naar Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse, navnlig for saa vidt angaar § 2.

Som Ordføreren for Venstre sagde, er der i Folketinget ogsaa talt om andre Sygdomme, blandt andet Kastning. Det hører ikke herhen, og jeg maa advare imod, at man er alt for villig til at omstyrte det, vi havde saa stort Besvær med at faa vedtaget sidst.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

S. Rasmussen: Vi fra vor Side ønsker ogsaa denne Lov gennemført, saadan som den foreligger. Jeg vil ønske og haabe, at den højtærede Landbrugsminister har Ret i, hvad han her og ligeledes i det høje Folketing har sagt om, at vi nu staar ved Afslutningen af denne Epidemii af Mund- og Klovesyge, men samtidig ønsker jeg at sige, at det synes, som om man kan spore de hist og her opblussende Tilfælde fra et bestemt Sted. Jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der af Landbrugsministeriet bliver gjort, hvad gøres kan, for at de Forholdsregler, som nu vedtages, bliver overholdt, saaledes som det ogsaa blev understreget af den forrige Taler. Jeg tænker i denne Forbindelse ogsaa paa vor Grænse, vor sydlige Grænse, idet det jo er en Kendsgerning, at Mund- og Klovesygen er en ret almindelig Sygdom i Tyskland, saaledes at der maaske — jeg siger ikke noget bestemt — derfra kan true en Fare, selv om vi her i Landet gør, hvad vi kan. Det gælder om at væge os imod at faa Smitten ind over Grænsen, saaledes at vi derigennem kan risikere at beholde Sygdommen.

Endelig vil jeg gerne i Tilslutning til, hvad der er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup i det andet høje Ting, sige, at det forekommer mig, at man ved Nedslagningen af Besætninger undertiden kunde spare Staten for en Del Udgifter. Vi har for nylig set, ogsaa oppe paa vor